LA BICICLETA GROGA

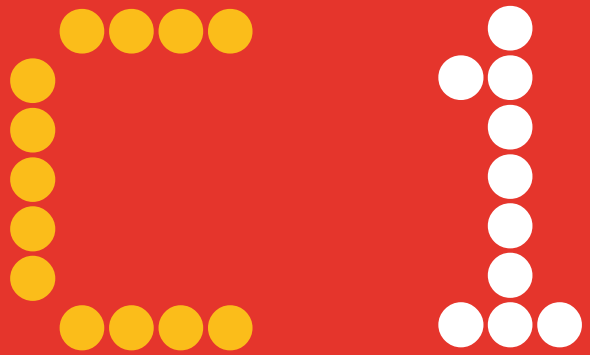
TÀNDEM edicions

La fada Minerva fa contes en conserva

Pep Castellano
Il·lustracions: Canto Nieto

Àvia jovençana
i fada casolana

A l'estiu el meu poble s'ompli de mosques. És pels animals, o més ben dit, per les seues caques, que les atrauen. Però, tot i les mosques, l'estiu em sembla l'època més meravellosa de l'any. Perquè tenim vacances. I també perquè l'àvia ve a passar les vacances a casa. És que viu molt lluny i només la puc veure a l'estiu. Però sóc molt afortunada, saps per què? Perquè la meua àvia sempre té ganes de riure i de cantar, i..., no és que vulga fer-me la *xula* ni res d'això, però... és una fada!

És fada, de veritat, eh? Això sí: casolana. Vull dir, que no es dedica tot el dia a fer faderies, ni du vestits llargs de seda, ni porta una vareta màgica, ni un barret de cucurutxo, ni capa estrellada, ni res d'això, saps? Ella treballa en una oficina, però en hores lliures fa de fada. Sempre em diu que no li ho he d'explicar a ningú, però... No li digues que t'ho he dit, eh?

La fada Minerva, que és el nom de la meua àvia, em concedeix alguns desitjos. Per exemple, si no és estiu, i l'enyore una miqueta, i tinc moltes ganes de parlar amb ella, per posar un cas, doncs em concentre molt fort i ho desitge. Al cap de poc, sona el telèfon i és ella, que vol parlar amb mi. Sempre funciona!

El dia del meu aniversari, per art de màgia, ella sempre sap el desig que demane quan bufe les espelmes, i m'envia un paquet amb el regal que he desitjat. Però de vegades no. Em recorde que quan vaig desitjar que a Carme se li tornaren els cabells de color verd perquè m'havia fet enrabiar, em va telefonar de seguida i em va dir que aquella mena de desitjos agres ella no els concedia. Ara que ho pense, també és un perill, l'àvia, perquè m'ho endevina tot.

Una cosa que també fa molt bé la fada Minerva és controlar l'oratge. Quan m'abelleix fer ninots de neu, o tenir una guerra de boles amb els amics, li ho demane, i l'endemà tot el poble apareix enfarinat per la neu. Veritat que és fantàstic? I plou, o fa sol, o fa vent, quan ella vol, o si jo li ho demane, eh? Que per això sóc la seua néta i tinc fil directe, comprens?

Quan ve a casa, a l'estiu, dorm a la meua habitació. Li preparem un llit auxiliar al costat de la meua taula d'estudi. A mi no m'importa que l'àvia «m'invadisca l'habitació», com diu ella. Al contrari, m'encanta! És de les coses més emocionants de l'estiu, perquè l'àvia sempre m'explica un conte abans d'anar al llit. I després, en apagar els llums, encara ens quedem una mica xarrant. I ella dibuixa estrelles de llum al sostre, i la meua habitació sembla un cel de nit. I m'explica coses de màgia i de misteri, d'aventures, de fades i donyets, coses de xiques grans, i coses de xics… És com si tinguera una germana gran, però molt diferent. Perquè és la meua àvia i, a banda, és una fada, saps?

M'agrada molt ajudar el pare quan prepara l'habitació. Pugem el llit des del garatge, canviem la taula de lloc, arrosseguem l'armari a un racó per a fer cabre els dos llits… És quasi tan emocionant com obrir els regals el dia del meu aniversari, o anar a correus a replegar els paquets que envia l'àvia.

L'estiu és la temporada de les mosques, sí; però no m'importa gens, perquè sé que, quan comencem a espantar-ne alguna, això vol dir que ja puc anar preparant les emocions, que ja falta poc per a pujar el llit des del garatge per a la meua fada particular.

